

Sygn. akt I CSK 610/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa Miasta Stołecznego Warszawy
przeciwko V. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce Komandytowo-
Akcyjnej w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 czerwca 2016 r.,

na skutek skarg kasacyjnych obu stron

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 27 lutego 2015 r., sygn. akt VI ACa 129/15,

**odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych; koszty postępowania
kasacyjnego wzajemnie znosi.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 lutego 2015 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację powoda Miasta Stołecznego Warszawa i pozwanego V. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W., od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, w sprawie o zapłatę.

Powód wniósł skargę kasacyjną, w której żądał uchylenia wyroku w zaskarżonej części i jego zmianę przez uwzględnienie powództwa, ewentualnie uchylenia wyroku w zaskarżonej części i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi II instancji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Pozwany wniósł skargę kasacyjną, w której żądał uchylenia wyroku w zaskarżonej części i jego zmianę przez oddalenie powództwa, ewentualnie uchylenia wyroku w zaskarżonej części i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi II instancji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia takich przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W obu wniesionych skargach kasacyjnych wniosek o przyjęcie do rozpoznania oparty został na art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosków o przyjęcie skarg kasacyjnych do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że którakolwiek ze skarg kasacyjnych jest oczywiście uzasadniona. W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

db